

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
15 päivänä huhtikuuta 1998 *

Asiassa C-43/98 P(R),

Camar Srl, Italian oikeuden mukaan perustettu osakeyhtiö, kotipaikka Firenze (Italia), edustajinaan asianajajat Wilma Viscardini Donà, Mariano Paolin ja Simonetta Donà, Padova, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-260/97 R, Camar vastaan komissio ja neuvosto, 10.12.1997 antaman määräyksen (Kok. 1997, s. II-2357) kumoamista ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vaadittujen välimiöiden määräämistä,

vastapuolina:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään oikeudellisen yksikön virkamiehet Hubert Van Vliet ja Francesco Ruggeri Laderchi, joita avustaa asianajaja Alberto Dal Ferro, Vicenza, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

ja

Euroopan unionin neuvosto, edustajinaan oikeudelliset neuvonantajat Jan-Peter Hix ja Antonio Tanca, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajina ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

joita tukee

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö Kareen Rispal-Bellanger ja kyseisen osaston apulaisulkoasiainsihtööri Christina Vasak, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 B boulevard Joseph II,

väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa,

ja

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään valtion oikeudellisen osaston valtioneuvoston jäsen Rosalinda Silva de Lapuerta, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard E. Servais,

väliintulijana muutoksenhaussa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

kuultuaan julkisasiamies J. Mischoa,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Camar Srl on yhteisöjen tuomioistuimeen 20.2.1998 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-260/97 R, Camar vastaan komissio ja neuvosto, 10.12.1997 antamaan määräykseen (Kok. 1997, s. II-2357; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla sen välitoimihakemus hylättiin.

- 2 Valittaja vaatii valituksenalaisen määräyksen kumoamista ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämiensä vaatimusten hyväksymistä.
- 3 Espanjan kuningaskunta on yhteisöjen tuomioistuimeen 6.3.1998 jättämällään hakemuksella pyytänyt saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana.
- 4 Väliintulovaatimus on hyväksyttävä EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.
- 5 Komissio, neuvosto, Ranskan tasavalta ja Espanjan kuningaskunta ovat kirjaamoon 16. ja 17.3.1998 jättämässään asiakirjoissa esittäneet yhteisöjen tuomioistuimelle kirjalliset huomautuksensa.

Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely

- 6 Valituksenalaisesta määräyksestä käy ilmi, että nyt käsiteltävän asian tosiseikat liittyvät banaanianalain yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1) ja koskevat erityisesti niitä edellytyksiä, joilla taloudellisille toimijoille, jotka ovat myyneet yhteisön banaaneja tai perinteisiä AKT-banaaneja (jäljempänä perinteiset tuojat), on myönnetty tuontitodistuksia kolmansien maiden banaaneja ja muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja varten (jäljempänä B-luokan luvat).
- 7 Kuten valituksenalaisen määräyksen 4 kohdassa todetaan, asetuksen N:o 404/93 19 artiklan 2 kohdan mukaan kukin perinteinen tuoja saa B luokan lupia sellaisten kolmen viimeisen vuoden aikana myymiensä yhteisön banaanien ja AKT-banaanien keskimääräisten määrien perusteella, joilta on saatavilla tilastotietoja (jäljempänä viitemäärät).

8 Asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa säädetään seuraavaa: ”Jos siirtymistä ennen tämän asetuksen voimaantuloa olevista järjestelmistä tämän asetuksen mukaiseen järjestelmään on tarpeen helpottaa heinäkuusta 1993 lähtien merkittävien vaikeuksien voittamiseksi, komissio toteuttaa kaikki tarpeellisia pitämänsä siirtymätöimenpiteet 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

9 Valituksenalaisen määräyksen 8—15 kohdasta käy pääasiallisesti ilmi, että valittaja, joka on somalialaisten banaanien perinteinen tuojia, pyysi vuodesta 1993 lähtien toistuvasti komissiota myöntämään sille lisää B-luokan lupia, koska banaanimäärät, jotka se oli kyennyt tuomaan Somaliasta vuoden 1990 jälkeen ja jotka oli otettu viitemäärinä huomioon määritettäessä niiden B-luokan lupien määrää, johon sillä oli oikeus, olivat epätavallisen alhaisia niihin määriin verrattuina, jotka se oli tuonut maahan vuosien 1988 ja 1990 välisenä aikana.

10 Valittajan ja komission välisiä suhteita sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettuja laiminlyöntikanteita koskevien yksityiskohtien osalta viitataan valituksenalaisen määräyksen 15—20 kohtaan.

11 Komissio hylkäsi 17.7.1997 valittajan asetuksen N:o 404/93 30 artiklan nojalla 27.1.1997 jättämän hakemuksen, joka koski sille vuonna 1997 ja sitä seuraavina vuosina myönnettävien B-luokan lupien laskemista.

12 Valittaja nosti 25.9.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa uuden kanteen kyseisen päätöksen kumoamiseksi ja vaati, että yhteisö velvoitetaan ensisijaisesti korvaamaan vahingot, jotka olivat aiheutuneet komission kieltäytymisestä ottaa B-luokan lupia laskiessaan huomioon niiden banaanien määrän, jotka valittaja oli tuonut maahan ennen vuotta 1991, ja toissijaisesti korvaamaan vahingot, jotka olivat aiheutuneet siitä, ettei komissio ollut toteuttanut asetuksessa N:o 404/93 tarkoitettuja erityistoimenpiteitä, joiden avulla olisi voitu ratkaista valittajan ”tilanteen kaltaiset tilanteet”.

- 13 Valittaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 22.10.1997 jättämässään erillisessä asiakirjassa väliotoimihakemuksen, jossa se vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti yhtäältä lykkää 17.7.1997 tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanoa ja toisaalta määrää komission laskemaan valittajalle vuotta 1998 varten myönnettävät B-luokan luvat valittajan ajanjakson 1988—1990 viitemäärän perusteella, tai toissijaisesti määrää komission laskemaan nämä luvat valittajan ajanjakson 1989—1991 viitemäärän perusteella tai soveltaen perusteita, jotka Euroopan parlamentti on esittänyt ehdotuksessa neuvoston asetuksen N:o 404/93 muuttamisesta 8.3.1996 esitettyyn komission ehdotukseen (tarkistus 8), tai vaihtoehtoisesti määrää komission myöntämään valittajalle rahoitustuen, joka vastaa määrältään edellä esitettyjen perusteiden mukaisesti laskettua B-luokan luvan markkina-arvoa.

Valituksenalainen määräys

- 14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi väliotoimihakemuksen valituksenalaisella määräyksellä.
- 15 Valituksenalaisessa määräyksessä todetaan edellytykset, joiden on täyttyttävä, jotta väliotimien määräämistä koskevan kiireellisyysedellytyksen voitaisiin katsoa täytyneen, ja tutkitaan tämän jälkeen yksityiskohtaisesti ne lukuisat seikat, joihin valittaja oli tältä osin vedonnut.
- 16 Valituksenalaisesta määräyksestä ilmenee valittajan vedonneen lähinnä siihen, että sen banaanintuonti sekä Somaliasta että muista AKT-maista oli vasten sen tahtoa vähentynyt vuoden 1990 jälkeen, minkä vuoksi sille myönnettyjen B-luokan lupien määrä oli vähentynyt, jolloin sen oli täytynyt vähentää myös tuontiaan kolmansista maista. Yrityksen toiminnan negatiivinen kehitys oli aiheuttanut sen, että se oli velkaantunut pääosakkeenomistajalleen ja joutunut vähentämään henkilöstönsä puoleen. Valittajan mukaan se joutuisi tulevaisuudessa lopettamaan toimintansa kokonaan, jos sille ei myönnettäisi lisää B-luokan lupia.

- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti tutki valittajan väitteet, jotka koskivat sen liikevaihdon ja tuonnin kehitystä.
- 18 Väli-toimista päättävä tuomari totesi, että valittajan viime vuosien liikevaihto oli kasvanut vuosina 1995 ja 1996 ja että yritys oli tuottanut voittoa vuosina 1994 ja 1995. Valituksenalaisessa määräyksessä todetaan, ettei valittaja ollut näyttänyt toteen taloudellisia vaikeuksiaan ja ettei se seikka, että valittajan oli pitänyt hakea rahoitustukea kyetäkseen jatkamaan toimintaansa, ole missään tapauksessa merkityksellinen arvioitaessa valittajan taloudellista tilannetta ja konkreettisia toimintamahdollisuuksia, koska kyse oli puhtaasti sisäisestä toimenpiteestä konsernissa, johon se kuuluu.
- 19 Valituksenalaisessa määräyksessä todetaan valittajan maahantuomien banaanien määrästä, että vaikka se väheni vuonna 1993, se kuitenkin kasvoi vuosina 1995 ja 1996, ja sen piti saavuttaa 20 000 tonnia vuonna 1997 (27 000, jos otetaan huomioon samaan konserniin kuuluvan toisen yrityksen tuonti). Väli-toimista päättävä tuomari totesi myös, että tuonnin vähentyminen vuonna 1991 ja sitä seuraavina vuosina selittyi osaksi sillä, että somalialaiset banaanit olivat menettäneet kilpailukykynsä, ja että valittaja ei ollut näyttänyt toteen väitettään, jonka mukaan kuljetuskustannukset olisivat kohonneet.
- 20 Edellä esitetyistä syistä valituksenalaisen määräyksen 54 ja 55 kohdassa todetaan, ettei voida katsoa, että valittajalle aiheutuisi välitöntä vakavan ja korjaamattoman vahingon vaaraa siten, että sen toiminnan jatkamismahdollisuudet tai markkina-asema olisivat vakavasti uhattuina, ja että koska kiireellisyysedellytys ei täyty, väli-toimihakemus on hylättävä ilman että olisi tarpeen tutkia, onko pääasian kanne ilmeisen perusteltu.

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

- 21 Valittaja vetoaa nyt käsiteltävässä valituksessa yhteen perusteeseen, jonka mukaan asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa ja EY:n perustamissopimuksen 186 artiklaa on sovellettu virheellisesti.
- 22 Peruste on kaksiosainen.
- 23 Ensimmäisessä osassa valittaja arvostelee pääasiallisesti välitoimista päättävän tuomarin tapaa arvioida valittajan tosiasiallista tilannetta harkitessaan hakemuksen kiireellisyyttä. Toisessa osassa valittaja väittää, että välitoimista päättävän tuomarin olisi pitänyt itse välittömästi soveltaa asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa, jonka osalta kiireellisyysedellytys ei ole niin ankara, sen sijaan, että hän viittasi perustamissopimuksen 186 artiklan soveltamisedellytyksiin.
- 24 Valittaja toteaa perusteensa ensimmäisessä osassa erityisesti, ettei välitoimista päättävä tuomari ottanut pelkästään huomioon, että valittajan tuonti B-luokan toimijana kolmansista maista oli vähentynyt merkittävästi vuonna 1997 epätavallisen viitekauden vuoksi, kuten hänen olisi pitänyt, vaan hän oli ottanut huomioon myös valittajan kaiken muun samana vuonna tapahtuneen tuonnin.
- 25 Valittajan mukaan välitoimista päättävä tuomari menetteli niinkään virheellisesti ottaessaan huomioon toisen, samaan konserniin kuuluvan yrityksen tuonnin. Valittaja vetoaa tältä osin Italian Corte di cassazione kahteen tuomioon, joita se pitää merkityksellisinä, koska nyt käsiteltävässä asiassa on kyse Italian oikeuden mukaan perustetuista yhtiöistä, ja toteaa kyseisistä tuomioista ilmenevän, etteivät osakkeenomistukseen perustuvat suhteet osakeyhtiöiden välillä sulje pois sitä, että yhtiöt ovat erillisiä oikeushenkilöitä ja että niillä on erilliset yhtiöjärjestykset.

- 26 Valittaja nojautuu perusteensa toisessa osassa asiassa C-68/95, T. Port, 26.11.1996 annettuun tuomioon (Kok. 1996, s. I-6065), tukeakseen väitettään, jonka mukaan silloin, kun komissio kieltäytyy toimimasta asetuksen N:o 404/93 30 artiklan perusteella, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, ja kun välitoimista päättävälle tuomioistuimelle esitetään välitoimihakemus tämän laiminlyönnin korjaamiseksi, tuomioistuimen on asetettava komission sijaan ja sovellettava 30 artiklaa vaikka vain siten, että tilanne säilyy ennallaan. Tällaisessa tilanteessa kiireellisyyttä ei voida arvioida niiden perusteiden mukaisesti, joita normaalisti noudatetaan määrättäessä välitoimista, vaan kiireellisyysedellytys täyttyy automaattisesti, jos tuojalle myönnettyjen lupien määrä vähenee sellaisista syistä, jotka eivät johdu hänen omista vapaista valinnoistaan tai normaaleista liike-elämän sattumanvaraisuuksista. Valittaja väittää erityisesti, ettei tältä osin ole tarpeen, että kyseisen yrityksen olemassaolo olisi uhattuna. Se lisää myös, että tällainen vahinko on ilman muuta korjaamatonta, koska se aiheutuu epäoikeudenmukaisesta ja syrjivästä sääntelystä ja vaikuttaa perusvapauksiin.
- 27 Muutoksenhaun muut osapuolet vetoavat ensinnäkin siihen, että valittajan perustelut, joilla tämä pyrkii kyseenalaistamaan välitoimista päättävän tuomarin toiseikkoja koskevat arviot, on jätettävä tutkimatta.
- 28 Espanjan kuningaskunta katsoo myös, että hakemus on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että valittajan väite, joka koskee asetuksen N:o 404/93 30 artiklan virheellistä soveltamista, liittyy ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaan pääasiaan.
- 29 Toiseksi osapuolet pyrkivät kiistämään valittajan väitteet, joiden mukaan välitoimista päättävän tuomarin olisi pitänyt välittömästi soveltaa asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa. Komission ja neuvoston mukaan edellä mainitulla asiassa T. Port annetulla tuomiolla ei ole muutettu perustamissopimuksen 186 artiklan soveltamisedellytyksiä, kun sitä sovelletaan asetuksen N:o 404/93 30 artiklaan liittyvissä asioissa. Neuvosto lisää, että jos valittajan näkemystä noudatettaisiin, välitoimien määräämisedellytysten täyttyminen aiheuttaisi automaattisesti sen, että kiireellisyysedellytys täyttyisi.

- 30 Neuvosto ja Espanjan kuningaskunta katsovat myös, että jos välitoimista päättävä tuomari soveltaisi asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa, se ei määräisi välitoimesta, vaan ottaisi kantaa pääasiaan. Espanjan kuningaskunta katsoo lisäksi, että välitoimista päättävä tuomari käyttäisi näin komissiolle asetuksen N:o 404/93 30 artiklan perusteella kuuluvaa toimivaltaa, vaikka komissiolla on tältä osin laaja harkintavalta.
- 31 Komissio lisää lopuksi, että vaikka välitoimista päättävän tuomarin pitäisikin soveltaa asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa, on katsottava, etteivät kyseisen säännöksen soveltamisedellytykset missään tapauksessa täyty.
- 32 Koska kaikki valituksen ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot sisältyvät osapuolten kirjallisiin huomautuksiin, niiden suullisia huomautuksia ei ole tarpeen kuulla.

Arviointi asiasta

- 33 Aluksi on huomautettava, että perustamissopimuksen 168 a artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja muutoksenhaun perusteena voi olla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen puuttuva toimivalta, asian käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut valittajan etuja loukkaava oikeudenkäyntivirhe tai se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta.
- 34 Kyseisiä määräyksiä sovelletaan myös valituksiin, jotka on tehty EY:n tuomioistuimen perussäännön 50 artiklan toisen alakohdan perusteella (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 18 kohta ja asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 44 kohta).

- 35 Koska valituksen tueksi esitetyn perusteen ensimmäisessä osassa riitautetaan välittömästi tapa, jolla välitoimista päättävä tuomari on arvioinut valittajan tosiasiallista tilannetta, se on jätettävä tutkimatta.
- 36 Vahingon vakavuutta ja korjaamattomuutta koskevan väitteen osalta on todettava, että valituksenalaisessa määräyksessä on perustellusti arvioitu valittajan tosiasiallista tilannetta siten, että on otettu huomioon muun muassa sen konsernin ominaisuudet, johon valittajajritys omistuspohjansa perusteella kuuluu (ks. vastaavasti asia C-12/95 P, *Transacciones Marítimas ym. v. komissio*, määräys 7.3.1995, Kok. 1995, s. I-467, 12 kohta ja asia T-18/96 R, *SCK ja FNK v. komissio*, määräys 4.6.1996, Kok. 1996, s. II-407, 35 kohta).
- 37 Corte di cassazione oikeuskäytäntöön nojautuvasta perustelusta on vain todettava, että valittajan esittämistä lainauksista ilmenee, että kyseiset tuomiot koskevat vahingonkorvausoikeuteen ja konkurssioikeuteen liittyviä kysymyksiä, jotka ovat joka tapauksessa merkityksettömiä arvioitaessa vaadittujen välitoimien kiireellisyttä.
- 38 Valituksen tueksi esitetyn perusteen toisella osalla, joka koskee asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa ja edellä mainitussa asiassa T. Port annettua tuomiota, ei siläkään näytetä toteen sitä, että valituksenalaisessa määräyksessä olisi oikeudellinen virhe.
- 39 Valituksenalaisen määräyksen 55 kohdasta näet ilmenee, että välitoimihakemus hylättiin sen vuoksi, etteivät vaaditut toimenpiteet olleet kiireellisiä, eikä siinä tutkittu välitoimien määräämisedellytysten täyttymistä asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisedellytysten kannalta.

- 40 Näin ollen perusteet, joiden mukaan välimiöiden määräämisedellytykset ovat täyttyneet mutta joilla ei riitauteta vaadittujen toimenpiteiden kiireellisyyden puuttumista, eivät voi aiheuttaa valituksenalaisen määräjksen osittaistakaan kumoamista (edellä mainittu asia SCK ja FNK v. komissio, 14.10.1996 annetun määräjksen 31 kohta).
- 41 Lisäksi on todettava, että valituksen tueksi esitettyjä perusteluja, joiden mukaan välimiöistä päättävän tuomarin pitäisi tämän tyyppisessä asiassa joka tapauksessa asettaa komission sijaan ja soveltaa asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa, ei myöskään voida hyväksyä.
- 42 Edellä mainitussa asiassa T. Port antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin totesi pääasiallisesti vain, että oikeus saada oikeusturvaa sisältää mahdollisuuden vaatia yhteisöjen tuomioistuimilta perustamissopimuksen 186 artiklassa tarkoitettuja välimiöitä, kun on kyseessä laiminlyöntikanne sellaista toimielintä vastaan, joka on laiminlyönyt toimenpiteeseen ryhtymisen.
- 43 Toisin kuin valittaja väittää, kyseisestä tuomiosta ei missään tapauksessa seuraa, että edellytykset, jotka koskevat välimiöistä päättävän tuomarin määräämiä välimiöitä, poikkeaisivat sellaisessa tapauksessa yleisistä välimiöiden määräämisedellytyksistä.
- 44 Vaikka asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa annetaan komissiolle toimivalta ja vaikka sillä tietyissä tilanteissa on tämän artiklan perusteella velvollisuus säännellä lopullisesti tiettyjä vaikeita tilanteita, välimiöistä päättävän tuomarin, jonka käsittelemään tapaukseen liittyvän pääasian kanne kohdistuu kyseisen toimielimen toimintaan tai toimimattomuuteen, on määrättävä välimiöistä vain, jos niistä määrääminen on välttämätöntä ennen pääasiassa annettavan ratkaisun tekemistä kantajan etuja koskevan sellaisen vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi, jota ei voida korvata, jos pääasian kanne hyväksytään annettavassa tuomiossa.

- 45 Valittajan perustelut on siis hylättävä, koska niiden seurauksena välitoimista päättävän tuomarin olisi mentävä pidemmälle kuin pelkästään määrättävä tarpeellisista toimenpiteistä tulevan lopullisen ratkaisun täyden vaikutuksen varmistamiseksi.
- 46 Lopuksi on todettava, ettei kantajan väitettä, jonka mukaan vahinko olisi ilman muuta korjaamatonta, ”koska se vaikuttaa perusvapauksiin”, myöskään voida hyväksyä.
- 47 Ei näet riitä, että silloin kun halutaan osoittaa, että perusoikeuksia — tässä tapauksessa omistusoikeuden suojaa ja ammatinharjoittamisen vapautta — on rikottu, näihin oikeuksiin vedotaan ainoastaan abstraktisti sen toteen näyttämiseksi, että tästä rikkomisesta mahdollisesti aiheutuva vahinko on välttämättä korjaamatonta.
- 48 Kaiken edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 49 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska valittaja on hävinnyt asian, hänet on veloitettava korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 50 Väliintulijat Ranskan tasavalta ja Espanjan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Valitus hylätään.**
- 2) **Camar Srl veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Ranskan tasavalta ja Espanjan kuningaskunta vastaavat omista kuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 15 päivänä huhtikuuta 1998.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti